

Piatdevedesiat? No dobroj, onda ću vas ur sad teki pitat. Kako da ste vako stari nastali?

To ja sama neznani, ja se sama čudin. Moji starji su rano pomarli, sidva, ne.

Kako stari su starji..

Dvanajs liit san bila, a sestra je bila trinajs

Onda su van ur starji pomarli?

Da onda su pomarli. No sad ja san pero bila u Beču, ne, totekar, onda san, hoijt pero san morala duajt domuan kad je mati ubetežala, ne.

To znači pred sedavnajs lit ste u Beču bili služiti?

Oo, kad san bila petnajs lit, onda san prošla.

Onda ste ur u Beč prošli, a kedi ste to služili?

Kako?

Kedi ste to služili?

Jo to san bila .. edna is Vinciata tako je bila, taj bila u Beču udana, ta mej otpeljala .. pak mene pak ož ednu, ali ondaj bilo teško za mistaa, onda nii bilo kod sad, ne da si bila .. sad smo osan dan prez dila bili, osan dan pri tuaj ženi.

No onda nan je pak na našla. Tuaj je u Meidlingu, a meni je u siadmon becirgu. Oto su bili jako dobruva misto. Lakuo, ali i piniaz nii bilo.

A što ste tote dilali?

No camramala san tako, ne, camramala. Ali see, onda nii bilo vako mašini kod su sad za tepik. Doli san je morala nositi iz parvoga štoka, pak onde klopfat. Jaako teško, a mlahava san bila, nako poredna.

Kakoj bilo tako u Beču, ste bili i tako meru neznani tancati kedi ali ste nek dilali?

No sad teki ne, niški nisan niš znala, parvuan nisan nikamor našla, znala, onda pak vako kasnije san mogla u nedilju – ote su bili u Meidlingu takovi iz Vinciata, ne, sad san mogla tamo puajt saku nedilju, ali kot sej ochtar vozii za njin, tako san, za ochtaron.

Vi ste piše hodili za Štossnbahnon?

Tamo san išla piše.

Tramwaj sej vozi, a vi za njin piše?

No ne za tiin. Kuda sej ta vozii viik, po tuaj štreki tuda san išla, ne. Ar drugač bi zabludila bila.

A kako, da se niste na tramwaju vozili?

Niis piniaz imala, nismo imali piniaz, neg mala plaačaj bila.

A tote ste onda tancali, ali kako?

Onda teki ne, onda kad san kasnije bila onda smo tako se mogli vinčiačke spraviti ..

Rad ste tancali?

Jaako, uuuje, da ja san jako rad, .. ja san se stancala.

No sad ste došli ur u tako mlaadi litii u Beč, ne? A beč, toj bilo lipo, ne? Pri nas je bilo se blato si moren predstaviti, kako van sej vidi Beč?

Joo, jako mi sej vidlo. Kot u nebu san bila, kad san mogla doli puajt. Tia visoke hiže, kot ka bi bila u nebu. Jaako je bilo.. Onda su me parvi put poslali, kad san bila, ne teki po pivo, ravno prik tako na karčmu po piva. Had san prošla, sad kad san zašla van niis znala kamo, kude moran, had san iz tiin pivon išla tud okolo..

Ste bludili po Beču?

Da. Tako je mi išlo. No da, petnajs lit, a niški niš nisan znala, niš nis znala niški ..

A kad ste onda zopet u Vinciat najzad došli?

No da, onda kad je to bilo? Jo, kad san došla? No kad, kad san došla san.. tritridesetoga lita san došla domuan.

Kako stari ste onda bili?

No kako, šiasdvajset.

A onda ste bili ur udana?

Ne, onda san se udala, onda več niis prošla. Onda san zašla tako na karčmu služiti, oto san si lipo zaslužila, tote je bila lipa plaača, ne. No onda san imala piniaz, sad san došla domuan, san se doma udala, onda san ustala.

A ste onda rad u Vinciatu ustali, ali ste večkuač onda oš mislili kako van je bilo u Beču?

Joo, to ja i sad oš mislin. Eeej, to meni duajde se napamet. Se štoj bilo. Što je bilo, kad san bila mala, to ja se znan. A što san čiar jila, to neznan, to zabin.

A štoj tako bilo najlipše?

Kad san prošla, mati mi je dala knjige tako, sobon, sviate knjige. Tote su bile štacije nutri i kipice sagdir su bili, ne, no sad ja, mi je dugo bilo, nigdir oš tako bila niis. Hat san se tri misece duga plakala. Tako, tako mij bilo dugo, ne..

U Beču?

U Beču, kedi san, kad san prošlaa, ne. No sad san vaako no ednuač, hat san mogla, kako san bila u duglje ne, hat san je vik tia molila iz tii knjig, i tia štacije san molila. Sad san ednuač sanjala, da san išla po dalekon putu, dalekoj bilo, a na dva kraje je bila šenica posijena. Tako genau sad vidin. Had san tude bižala po tuan putu. Sad, straa mej bilo, kad e bila šenica, ne da će dua duajt. Sad sej najdnoč došaa .. Jiazuš sej skazaa, kriiž je nosii, teškii kriiž je nosii. Kiadno bliže. A ja san začela polaglje, ne kad mej straa bilo, što ču sad?

To ste sad negoš sanjali?

Ne. Onda kad san bila petnajs liit u Beču.

Sad u Beču. No ćemo u Beču oš ostat, ne, sad što je bilo najlipše tote u Beču?

Jo sad, dobro mij bilo jako, ne tako, dobro mij bilo. Jis je bilo dos. Neg hojt mala plaača j bila. To meni nii pačilo. Jo lipše ..onda mi sej vidlo. Meni jaako. Da. Oži kad san morala domuan duajt, kad e mati ubetežala pak nisan štila teki duajt, nis štila teki poslunut. Ali morala san duajt, ne, tako mi sej vidlo .. da, da ..

No ali to san štila povidat, za Jiazuša, kakoj mi sej skazaa. No to, ne, kakoj teežak kriiž nosi. Kakoj teško iša. A ja san se bojala, ne no što ču sad ja, ne? Kako ču se sad jaa javit, ne. Joo ali onda su zletile jarobice s čerišnje iz štajgljice van, had san se zbudila. Sad si ja čuda krat mislin, Bože nisan bila vridna, da mi se Jiazuš jaavi?

Nojo, ali ko van sej ur skazaa, onda to, onda toj ur dos ..

No zano ti sad povidan, što san rekla, kad umrian, na križ mi mora na liis mi moraju Jiazuša, tako kot sad meču, to pero nisu metali. Jiazuš mi sej skazaa, toj bilo istina i tako ga genau vidin, kad ja to molin, to takov, štaacije, ne. Had iman od sakoga, iman kipice pomečeno, had to molin tako, ne.

I sad to oš to tako molite?

Jo sad jako molin, had san se dala u molitvu. Se vo mene daržii. Pak si oži mislin Bože .. me Buag zano vako dugo daržii, kad mu vako molin toliko čuda?

Molite za druge ož mit?

Se za Česko se ja molin, za se, za mir svita, da bi mir na svitu bilo, to ja se zmolin. Za priatelje ... to ja se .. za mir svita, da bi duu sviati rasvitii tia velikaše, da se nebi vojevali. To ja se zmolin. No zano ne moren umriit. Ne ja ne ...

No što vi sad mislite, da čete vi tako dugo živit, dokleg se to onda ispuni, ali što?

Ja neeznan, zašto mene Buag vako dugo daržii. A nariktana san saki dan. Ja saki dan molin, mašu si daržin, molin to se, čenaš molin valkuač tri put u danu. To ja se. No sad drugo ne moren dilat, ne no sad to mij se, da.

A drugač tako, čula san, da puno štiate, ne?

Da da, da da ja se štian.

Što čekate za novine, za cajjdunge?

Se se, jo ali povidat neznan nikomur, ja to zabin. Hervatske novine. I Glaasnik. A i saki dan dostajemo cajjdunge, novinu su znaan. Ali zaabin, toj neg se zame. Ja povidat neznan niš, to teki zaabin.

No kako onda, onda ujtrokad duajde pošta, onda si vi teki sedete, pak teki začnete štat, ali kako?

Kasno se stanen. Kasno.

U kuliki se stanete?

Aaa Jezuž kad .. u devetii.

A toj rano za valkia ljude ..

Aaaj ..

Sad se .. u devetii se stanete, a da se negoš onda zbudite, ali ste ur ranije zbudženi?

Ne, valkuač se zbudin jaako rano, ur u dvii uraa u noči.

A što onda na stelji dilate?

Niš, onda vako začian molit, pak tako. Študiaran kuakude.

No kakoj to onda ko se vi zbudite?

Onda ko je .. onda najpero molin čenaš, čenaš, onda kad toga zmolin, onda kad se razsviti, onda sviate knjige man ote, onda začnen mašu, su mašu saki dan izmolin, su mašu, i jaačke darcuj.

Onda si molite i jačite na stelji?

Da. Na spolakoš. To ja polaku. I mašu si ja daržin i se, tri litanije iman, kia molin. Saki dan. To ja moran, ako ne, onda mi to ne daa miar – ja moran to, toj meni ..

A onda, kad ste mašu zmolili?

No onda kad si ja ... onda mi via donesuu ..

(.....)

U osmi dostanen ručianje .. neg noge te me ustavit, na noge, jako san poredno spravna sad, majsns sidiin ovde. No ali zdrava niis čisto. Jako me koščia bolii i se .. nako koščia. Polamana san. Piat put san imala polamano, ruke, noge, križa san imala, to san mala se polamano.

Ali dobro zgliadate, dobro se čutite, ne?

No sad ne .. sad ne več.. aa, sad me što polamanoga, se sad boli, to me boli kad će vrime duajt onda ur ja špiaran.

A tako na dan, neznan, što sad onda ciil dan dilate, da neznan poslušate radijo ali gledate morebit televiziju, ali da si knjige štiate, što dilate tako vaz dan?

Jo ja se onda, po obidu se ležen zopet. Onda dugo ležiin. Onda pak tako, ko jia valšto, što me .. onda to pogledan si. Valki film ki jia.

A koaga si rad gledate?

Niaču povidat. Jo, teško čujen. A toga feanzee, toga si dobro otprian, ne. Se to mi, mene darži ko vako, vako si štian mero. Onda bi se zbedavila. Dua će se zmano več, niš ne čujen, onda moraju kričat vu ovo .. vu ... ka me padiana, va najbolje kričii.

Što, larma zvami?

No onda, no kad u po drugi put pitaan, pak mi se urukne.

Sad – u Beču smo zgotovili, ne? Sad kad ste došli u Vinciat, kako ste si onda našli muža?

Haaa se to .. toga san ja ur dugo poznala, piat liit.

Ur kad ste bili u Beču?

U Beču, da.

A je uan u Beču isto bii?

I uan e u Beču dila.

Onda ste se ur ono spoznali.

Da u Beču da.

No pak kakoj to onda bilo, vesialje, note mi mero povidat.

To nis razumila..

Vesialje, kakoj to onda bilo? Kakoj se onda daržalo vesialje?

No onda je bilo .. onda je bilo siromaštvo, nek tako sakarčki ne ..

Ste onda mali, neznan ste pauriju mali, ali što ste mali? Što ste dilali u Vinciatiu?

Joo, muž e u Beč iša na dilo. A ja san doma tako mero smo imali, to san ja onda doma dilala. A uan e u Beč iša na dilo.

Što, sad ste se vi u Vinciatiu doselili, a uan je onda u Beč dalje iša?

Una e u Beč na dilo iša, saki tajdan su mogli duajt domuan, ti delači.

A kako, da vi onda već niste prošli?

Joo onda san ustala doma.

Kakoj onda bilo u Vinciatiu, povite, kad je doša štrom, pak feanze-i, kad je to se došlo?

Ož niš nii, toga nii bilo, vodia nismi imali, štrom nismo imali, toga ničesar ož nii bilo. Ondaj bilo jaako poredno. Po blatu do koliin smo išli. Niš nii bilo flastarano, no ondaj bilo poredno.

A kad ste onda dostali tako parvi, ja neznan, televizor pak radijo, kad je to došlo?

To je kasno bilo, to ja sad neznan kuagaj lita, ali toj bilo kasno kad e to došlo. Onda smo si najpero svitlo. Puno smo si pak tako to, po meero. Da. Onda smo začeli hižu zidat. Ondaj doša ur buaj, ne. Muaj muž e moraa u buaj puajt. A ja san začela sama tako zidat to se.

Što, vi ste si pod buaj sami hižu zidali?

Pod Hitlara. Sad, pod Hitlara, mi nisu dugo štili pewilligat, ur e bilo kasno, Hitler nii štii pewilligat. Sad san se vozila skoro saki četarnajs dan na radlnu u Jiarbu, tako zati pewilligung da san dostala. No.. sad vako, viik vašto mitit, viik san morala valšto sobon ziat podmitit, ne. No onda su mi dali toga pewilligung.

A što ste tako jin štrofali?

Ooo sega, onda smo .. i ja san mogla hamstrat cigaretlnov, pak to tako. Jo to san za pauhulz .. hat e bila hiža uzidana, sad za kruav po driivo, niis mogla dostaat. No sad tamo, Pock, Pock u Patarštofu, ta je imaa tako to ne stiin. No sad san to mogla odnes masti, race, to san imala, drugač niis ..

Što, za pineze se niš nii dostalo, tako ...?

I pineze platit, i dat, i to mitit valšto, prez mitanja nii daa. Da da, tako .. a se na meni bilo. Muž e u boju bii, ne, to san se se ja morala brigat. Onda san kamen pešteljala pak uan pisak. No sad e to doša ... kamen u Čajtu u panhof i pisak e doša. Sad ja to sama izkladat. Hat je valkii kamen bii taako velik, da san si edva mogla zdignut. Onda san ga mogla hitit. Tako san se mučila.

A nigdor van nii pomoga kad ste tu hižu zidali?

Nii bilo nikogar. Se muži su bili majsns u boju. No da. To su mogli tako ljudi zgodit, da su mogli onda pomoč, tako mogli dovez zaman. Valki na kravi, valki na konji, tako. Huudo su na putu sklas mogli, had ja to iz taličkami se u dvuar vozit, tako san ja se preskarbila, se sama, vapno, se dugovanje, jamu za vapno san si kopala, to san se jaa.

Kedi se je vapno kopalo?

U Šampovaru san ga, onde su .. je moga dovez ..

Jamu san si doma skopala, za vapno ugasit, ne, san si ga morala ugasit. Toj bilo se nariktano. No onda je to bila ... onda je pak muž doša domuan, onda smo zidali, ne.

A kamianje, kako su van to lifrali? Kako kamianje došlo u Vinciat?

I Šampovara, iz Puarke, na cugu u Čajtu.

A iz Čajte u Vinciat?

Sad si, vako su mi ljudi izvozili ga.

Onda ste si najiali tako paure, ti su van ga dovezli iz koli?

Da. To san ja... nek ki mi je štii, ne .. san ja vako po ljudi prošla. A pisak san si najela, ki su mi ga dovezli.

A ste zato morali što platit?

Da. Dva dane dilat za vuaz. Što mi je vuaz doveza, dva dane dilat san ja morala. Pineze nisu štili ziat.

Onda, doma ste si pauriju dilali pak i drugin ste ož morali puajt?

Da ja .. nismo čuda imali, čuda nismo imali, ali drugin san mogla puajt. Drugi mij moga tako pohorat, pak što ne, zato san ja mogla služit puajt. Da. Kad su ur dica vekša bila, kad su mala nis mogla nikamor.

Su van bila dobra dica?

No upra velin, da su me skoro izbedavili.

Tako ločestu dicu ste imali?

Tako su bili ločesti, skubli su se viik.

Ali rad ste je imali, ne?

No kako da ne.

Pak van nii bilo dugo žnjimi?

Ne ne ...

Da, hiža sej neg neg preblia (??) smo hižu zidali. Neg muž e mora duajt, kad uan je med eisnpaneri bii su je mogli vliič valkude, ne, ur najpar. Sad san si ja sama to dilala.

A za muža se niste bojali?

Jo kako se niis, se bojali smo se. Ne, kot sej saki boja, ne.

A kakoj bilo pod buaj ovo u Vinciatu?

A jaako poredno. Ničesar nii bilo za pineze, več niš nisu štili dati tako, ne. Kad se nii moglo niš kupit za pineze.

To znači, tia pineze, kia ste si u Beču zaslužili onda, ti onda več niš nisu bili vridni?

No tia smo onda morali pod Hitlara, morali smo je mii dati, ne. Hat smo mogli za šiling, zaa.. , kakoj to bilo sad, ...

To su Krone bile?

Za šiling tia ne štoj to bilo, a za to smo in morali iz šilingi pual mi dat. Oto smo draufcoljali. Oto smo si e minjat morali. Oto smo draucoljali.

To drugo dugovanje za stan, pisak, iz dakle ste to dostajali?

I to je došlo iz luga iz Šampovara, ali je došlo iz Puarke, ja sad neznan.

A ste i morali tamo što nosit, ali je to iz piniazi bilo plačeno?

Ti su tako dali. Ti su tako dali.

No ondaj stan bii uzidan, kako ste kruav načinjili?

No da onda su da je tiin no .. no onda sad san ja drivo imala to, ali neg sakarčkovu, smo bili veseli, samo da smo dostali.

A kedi ste to preskerbili to drivo?

No pri Pocku u Petarštofu.

Kedi ste drivo dostali?

Pri Pocku. Pock sej zvaa, to je bilo tako no, taj ima iz tiin.

Taj u Petarštofu bii, ne?

U Petarštofu je, da, bi. Taj imaa to.

A kako ste to plačali to drivo?

No platit i podmitit, drugač neb bila dostala. Race san mogla, .. san imala racov, i masti. Klat smo si smili tako, ne, pak hat san hojt mogla sakuač valšto odnes. Sad mi e daa tako par vozov, ne. Što san hojt pravala. A zidali smo nek malo, kunju pak hižu onda.

A to ste se sami uriadili, ali ste zidare imali?

Zidare .. iz Hodasa. Uan e bii, kako sej zvaa ..

A vi ste jin pomagali, vi ste in nosili isto kamene ...

Po luajtri visoko, na škaatljiču. Majtor nosit. A onda e bii muž doma, kad sej zidalo, uan e ciglje pak tako je no .. a ja san, no, .. a je ož i majtor mišaa? .. a ja san nek nosila? Da da, se na glavi. Jo a voodu? Se siz kljukon, iz kljukon su iz zdenca vlikli, s kljukon iz zdenca. Iz zdenca.

A kako je, je po boju onda bolje nastalo, ali je bilo pod buaj ali onda oš siromaštvo?

Pomero je začelo bolje biti, tako.

Kad je van onda muž, muž je umar, ne, kad je to bilo?

To je bilo, kako je bilo .. sad vidiš da taki neznani. No čekaj, edandvajset liit e, da je umar.

Onda ste sad ur vako dugo saami? A je van dugo prež njega?

No sad, sedno mi nii bilo, ali kad onda, naa je čuvala nia dicu, ne, onda mej pravala, onda mej dovlikla simo. Potle san kiadno ovde.

Aha, vi sad ur pri kčeri stojite, ne, niste sami?

Da.

A ovo van ide dobro .. ne, ovo ste kot u hotelu, ali?

No da da. Jako dobro mi ide. Nek kad nebi bila gluha, kad bi nek bolje čula. To me traapi jako. No kad se nii pominjaju med sobon ja to niš ne razumin, ne, se mora kričat.

A tako teže betežni oš nikad niste bili, ne?

No tako jako ne, nek to što san onda karvi dostala, pak kad san si mogla polamat valšto. Onda san mogla no..

A toj se, što ste do sad imali?

Da. Kad san si križa, onda san dugo, no, onda san četire, četire misece na daskaa morala ležat. Četire misece. A dilat niis mogla petnajs misiac ne. Da. No ondaj mi pak doktor reka, no neka sad probujen po mero dilati tako, to mero, no sad san začela, od onda san pak zopet. Viik e bolje bilo. A drugač san si ruuku, vidiš vako ruuku, a sad mi je va drivena. I vako mi je noga. Vako mi je noga, sad, ne moren na nju več, ne moren več stat na nju.

A što van je sad vako najvekše vesialje?

A dica. Va mala dica. Va mala dica, pak vi veliki, vi nukiči, vi me si rad vidu, kad vi me si veselu. Truaj, trii je, truaj dicia san ja imala, no sad piat nukičev, a sedan prenukičev.

A to je čuda, ne?

Na no, a valdua ima ož več. Se man rad, ja je jaako rad iman.

A duajdu vas večkrat pogledat?

Da da da.. što su Helenini ti majsns duajdu. Tako su dragoljubna taa dica.

A razumuu vas, ko se harvatski žnjimi?

Da da .. se se, se razumu, neg hojt sad govorit neb rad po harvatski. Ali si razumuu.

Kako van veluu?

No kako? Baba, ne. No da, baba. Po harvatski, baba. Jo si mi velu baba, da.

A puajdete ož vii komu u selo, ali duajde van dua u selo?

No simo duajdu, ali ja niaden sad nikamor.

A dua van tako duajde u selo?

A se imamo tako .. ali sad su ur majsns pomarli tia .. tia su pomarle tia se.

No sad, kako van iz tin ide, vi ste oš ovo, a tia druge se kia su zvami bile, tia su pomarle?

Pak čuda mladže, ne sad, no da, oktari se tia su bile kot ja oktarice, tia su pomarle. Najneric, tii je bilo jako čuda, tia su se pomarle. Ondaj bilo cenerice, i tia su .. se su pomarle. Čuda mladže.

No što si onda mislite, da su tia se pomarle a vi oš ne?

Ja si inako mislin štoj ovde krivo, sad starjii su mi tako rano umarli, ne. A ja san se vik riadila da i ja niaču dugo živit. Ja san to viik imala u sebi, ne.

A štoj sad, ko sad tako mislite, što je bilo najlipše u ciilon životu za vas?

Štoj bilo najlipše? A što? Veselili smo se iz familijon, ne. A štoj drugač bilo. Pak u crikvu san rad išla, kmaši smo rad išli, molila san rad. Pak kad in se potuužin, da me bolii, vo me bolii – to me bolii, onda velu, aaa mamo, mi smo mladi pak nas se bolii. Pak je onda, smo ednaki.

Also vii imate najvekše vesialje iz suan familijon, pak da su si zdravi?

Da. Da. Pak kad in siin dobro ide, da nisu u muki... kot san jaa bila.

A štoj sad bilo, no kako ču reč, najločestije ko tako najzad mislite, što bi bilo najčemernije, što van se nii vidlo, štoj bilo najgorje u životu?

A jako su ljudi nako, čisto su ljudi drugačevi, ne fargunaju, jako su naajdig sad. Pero nisu vako bili.

No ali sad, što ste vi doživili – štoj bilo najgorje?

Jo pod buaj smo jako čuda mitmohali. Onda to da da. A ja san, meni je muž reka neka puajden na Stari Hodas, uan e bii iz Staroga Hodasa, ne, da će ovde poredno bit zuz put, hat san ja prošla zžnjimi, na radlnu, san mero zapokala rubljaa i tako valšto ne, jo sad na Staron Hodasu niš nii bilo, ne, ono niš nii bilo. Had su hodaške, žene, hodaške žene su bili na Staron Hodasu, ne, i blaago su imali, had su tia žene mogle saki dan po karmia puajt. No sad san si i ja izmislila, ja san ustavila ovo mero tako, ne, sega. Iden i ja pogledat. Jezuš kad ja puajden. Na radlnu, ne. Sad tia hodaške tude j majsns gora bila, ne, ali ja san vude po putu, san se vozila, a buaj e ur bii, ne. Nigdir, niš striljali niš nisu, štoj to bilo onda, ja neznan. No sad, kad san na radlnu došla simo ovo polag crikve, oto su bili katani zakopani, niiški, punkere su imali, sad edan velii, za volju Buažju, izdakle sad ja iden? Had san mu povidala, pak kamo ču, sad me nisu već štili duar pušcat. Sad e ož edan reka, a pušči ju, ne. No sad su me ož puščali, sad kad san zašla domuan, had su ur začali striljat. Ali ne teki.

Kakoj to bilo .. jo ne, had san prošla domuan, kad san došla domuan, pri naas u hiži su bili ti su bili katani, su se, deset i je bilo, had je doletii granat, ravno u potok, a ne daleko tako u kuut je nas se hiti ta granat. Si smo na ednuan kupu bili. No no toj bila velika sriča, to je bii Buag iz manon. Zano, to si ja mislin, i andžel muaj čuvaar. Had smo si u kut, nuan, ne ja, si smo bili paff, ali tako u potok i ne daleko, kad bi bii došaa, hat potuklo bi nas bilo, ne. No sad san se friško skoknula, nisan niš nit rekla, friško kraj, pak ravno prik Dodnarovin, oto san i ja imal punker ko bi bilo .. jo .. had ja namo, jo ali po putu, ur kad san zašla na put su katani ednoga vliikli, toga su prestriljili, ta siroma sej plaka, ne, vas u karvi bii. I taa mi duajde napamet, čudakrat, ta siroma. No sad ja u pivnicu Dondarovin, had san ali jaa bila tako splašena, tako splašena, had se ja iz tia pivnice već niis van dala. Ja san nek sidila. A tako podnoč su mogli ljudi karmit puajt, ondaj bilo tiho, ne, onda su mogli si puajt van. No a jaa se hojt niis dala, moglo je biti, mogli su reč sad si van, ne, had idemo si. Ja san nek oto bila, dar tri dane. Sad nii na Staron Hodasu, a ja ovde dooma, i kako b meb bili striljit mogli, pak po puutu, iz Ruunca, kad bi bili

me bili vidli, na radlnu san se vozila. To meni se napamet duajde. Zano san se ja vako u vu molitvu dala ..

Ste mali čuda sriče u žitku, ne?

Sriče jako, pak ja taako falin Blaženoj Divici Mariji, falin andželu čuvaru, kako su me čuvali.

A kako ste, ste onda uuapče najzad zašli?

Tri dane jako su striljali ovdekar sad, no sad kako ču jaa? Sad ja podnoč, vako podnoč, kad sej moglo prestat striljat, tamo na Teleki, Johannov, Burinomu Šandorov kadi je bii, namo, had onde spaat u pivnici, pak onda ujutro ču puajt, ne, tako san si zmisliła.

No i prošla san. Jo sad kad san vuda, škuroj ož bilo, kad san išla vude po dvuaru, oto po tuan tarnju niški katani su bili tote zakopani, ne, da kamo ču, no sad san in povidala, ne, no sad ti nisu marili. Had ja po Raambi u Sabaru. U Sabari, ož e bilo škuro, nigdir človika vani, nigdir nikogar nii bilo. Sad iz datle u Bandolj. Ož nigdar niis bila po tuan putu. Jo sad, put e peljaa, tako okolo san ziala, ne da kad budu striljali, ne, da me ne striilju. Sad ja tude po baandoljskoj gori. Jo sad najpero u Bandolj san zašla, ondej bilo toliko losautojov vani, ti .. katanski. A vani nijedan nii bii. Sad san ali i ja prošla tamo na karčmu, a ote je pak bii edan u konclaju, had san ga ja pitala, da, san mu rekla da bi ja tamo i tamo rad, da kako front stoji. Uan je raka, gengans si nur, po niški je reka, front zurikgeschlagen, neka neg ruhig iden. Tako san ja zašla onda, a nigdar ož po tuan putu išla niis, onda san morala tude na Stari Hodas, ali to san znala kamo moran. Sad kad san prošla, sad su me teško čekali, sad nisu znali, vi su se plakali. Ja san se ovo plakala, a nii su se ono plakali. Joj takovu sriču, takovu sriču, pak kad jaa to povidan mi duajde gusinja koža, mi duajde. Takovo što udilat. Tako valšto dilat!

No onda ste se vi ali puno segurali, nii vas bilo straa ničesar ne?

Pravo da mej, ja san kad su tia hodaške išle, had san i jaa teki. A Naarda j gorila kad san se vozila, Naarda j gorila. A kad san se najz., kad san naj, .. ondaj Marta. Pri Marti e gorilo. Da ondaj pri Marti gorilo. A ljudi nigdir.

A kamo su ljudi se posranjali?

Joo, si smo se sranjali, kuakude. Se smo si sranjali, piatdvajset litarsku dižičku san imala kamianj ož tako pred hižon san si tamo zakopala. Kad san došla nii več bilo tia dižičke. Ali jaa znan dua mi ju je. Kralo je onda se. Si su krali. Kedi je dua do česa doša je ukraa.

Jo radl san si tamo u dvuar vregla, tamo kedi san pri Dondarovi. Kad san došla ponjega, nii več bilo radlna.

Što, sad ste piše prik Sabare, Bandolja na Stari Hodas?

Da, da, tako okolo san ziala, ne ..

A kako dugo ste išli?

Jo to ja neeznan, had se dugo niis išla, paščila san se.

A edan dan ste pravali sigurno ..

Aa tako dugo niis išla. Aa tako dugo .. tako dugo ne. Kad ur rano san prošla po škurini, ne. Da da, to san jaa preživila. Pak ož vaako dugo živin.

Pak onda, kad ste zopet zašli u Stari Hodas, ondaj bilo vesialje veliko, ne?

Kako, se si su se bojali, ne, se i striljit meč bili mogli. (Štoj reka gospodin Fixl, se i uan je bii ono, toj bii vinčiački farnik ..) Uan je reka da neka puajden ož pogledat sokačicu, ne. Had san ož tote bila, griadže, kad san namo išla. Otoj bilo puno kataan, naa in je, upra mliko in je dilila, taa sokačica. A vaako prepadžena j bila. Si smo čuda tarpili, si smo tarpili. I da neka ne bude, nikad več ne bude buaj! Jaj, čuda krat in govorin jin, da ne bude več buaj. A što čete vii mladi ož doživit, to se neeznan.

Što si željiite za vaše mlade?

Što si željin, neka molu. Ja in viik naručan neka molu. Boga ne zabit! Molite dica! A dali me posluunu. Kad va dica su sad čisto drugačeva neg smo mi bili. Pokvaareni si. Ja se jaako ufan u Boga. I dokle moren, kiadno ču hodit ož kmaši u nedilju. Onda se moremo odvez, ali piše več ne moren. Saku nedilju puajden, da. Ali skoro će bit vriad konac, noge mi jako su mlahave.

No sad oš, što mislite, kuliko liit čete oš tako porinut?

Ja si željiin saki daan, da bi umarla. Meni niš nii žaal. Ja si ur moje pokuajne se vidin onde u nebu. Se.

A što te onda vi ovo, prez vas?

Ooo, vii su sad dobro, viin dobro ide.

Nojo do stua čete oš rinut ali?

Ajaj, mislin da ne več. I ja si već ne željin.

A zašto ne, što van fali?

Kad vako .. ja si već vo ne željin.

Sad ču vas oš što drugo pitat, što van najbolje šmeka, što rad idiate?

Joo, ja san do sad se rad jila i se san mogla pojis, ali sad san, nikako mi sej želudac pokvarii, sad se nesmin.

A što bi vii sad rekli drugin mlaadin, kako moraju živit da stari nastanu kot vi?

Jako su se si mučili, pauri i vako delači, ja san jako rad dilala paurstvo tako.

A mislite, da ste se i neznan, jako zdravo ranili ste čuda zelenoga jili ali tako?

A ne, ne, onda su se nek mačiki pak žganci jili. Si si nisu mastili – to san nek jaa mastila. Ja san.